

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 19C/181/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113231548
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113231548.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: N.. T. T., B.. XX.XX.XXXX, X. L. X, XXX XX Bratislava, právne zastúpený : Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO 47 232 765 a odporcu: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu škody vo výške 951,78 eur s prísl. takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na tunajší súd dňa 19.09.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu označeného ako Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a Generálnou prokuratúrou SR na zaplatenie náhrady majetkovej škody vo výške 951,78 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 07.09.2013 do zaplatenia podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Uplatnená škoda mala navrhovateľovi vzniknúť v súvislosti s trestným konaním, ktoré bolo voči nemu vedené až do štádia podania obžaloby, pred Okresným súdom Bratislava III, sp. zn. 46T 128/2009. V označenom trestnom konaní bol navrhovateľ spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 4Pv 137/2008 a zn. 4Pv 144/2008 oslobodený.

Podľa odôvodnenia žaloby sa orgány činné v trestnom konaní dopustili v trestnom konaní bližšie nešpecifikovaného nesprávneho úradného postupu a vydania nezákonného rozhodnutia. Trestné konanie voči navrhovateľovi začal úrad justičnej a kriminálnej polície dňa 05.06.2008 vydaním uznesenia o vznesení obvinenia pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 TZ. Sťažnosť navrhovateľa voči uzneseniu bola zamietnutá. Následne Okresná prokuratúra Bratislava III podala vo veci dňa 31.08.2009 na navrhovateľa obžalobu. Okresný súd Bratislava III následne vo v trestnej veci vydal dňa 14.09.2009 trestný rozkaz sp. zn. 46T 128/2009, proti ktorému podal navrhovateľ ako obžalovaný odpor, okresný súd vydal dňa 28.01.2010 rozsudok, ktorý bol po odvolaní navrhovateľa Krajským súdom Bratislava zrušený uznesením sp. zn. 1To 73/2010 v plnom rozsahu a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, z dňa 19.01.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 04.02.2012 konajúci súd oslobodil navrhovateľa spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava 3 č. 4Pv 137/2008 a 4Pv 144/2008. Počas trestného stíhania sa uskutočnilo viacero procesných úkonov, na ktorých sa zúčastnil obhajca navrhovateľa JUDr. Ivan Syrový, v súvislosti s ktorým mu vznikli trovy právneho zastúpenia vo výške 951,78 eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov.

Navrhovateľ za nezákonné považuje rozhodnutie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-448/1-OVS-B3-2009 zo dňa 05.06.2009, rozhodnutie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-137/1-OEK-B3-2008 zo dňa

05.06.2008, a to aj napriek tomu, že jeho sťažnosti voči obom uzneseniam boli zamietnuté. V súlade s judikatúrou NS SR sa, podľa navrhovateľa, za zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia považuje aj zastavenie konania alebo oslobodenie spod obžaloby. V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a odkazom na judikát NS SR sp. zn. 1Cdo 53/93 navrhovateľ splňa všetky podmienky na uplatnenie si nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Navrhovateľ podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na viacero štátnych orgánov - MV SR a MS SR, a to písomnými podaniami zo dňa 05.03.2013. MV SR predmetnú žiadosť listom zo dňa 13.03.2013 odstúpilo na Generálnu prokuratúru SR, obdobne tak podaním zo dňa 13.08.2013 postupovalo aj MS SR.

Odporca v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 25.11.2013 (čl.55 a nasl.). Namietal v ňom procesný nedostatok žaloby spočívajúci v nesprávnom označení odporcu, vyslovil v tejto súvislosti názor, že nie je možné konať s dvomi totožnými účastníkmi na žalovanej strane (SR) s odkazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 149/2011. Ministerstvo spravodlivosti ďalej namietalo, že nie je orgánom oprávneným konať v prejednávanej veci náhrady škody v mene štátu, s odkazom na §4 ods. 1 písm. a) prvý bod zákona č. 514/2003 Z.z. a podporne na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 194/2010. S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu je zrejmé, že škoda nemohla byť a ani nebola spôsobená rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom súdu, a preto príslušnosť Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu konajúceho v mene štátu je absolútne vylúčená. Na aktuálnu judikatúru nadviazala aj novela zákona č. 514/2003 Z.z. účinná od 01.01.2013, z ktorej jednoznačne vyplýva, že konajúcim orgánom v mene štátu je Generálna prokuratúra SR. K merite veci má MS SR za to, že pri posudzovaní uplatneného nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vziať do úvahy, že v trestnom konaní nedošlo k porušeniu zásad trestného konania vyjadrených v §2 TP vyšetrovateľom alebo policajným orgánom a teda nemožno vychádzať len z dôsledkov konania bez prihliadnutia aj na osobitné okolnosti konkrétnej trestnej veci. Odporca ďalej poukázal na okolnosti prípadu a skutočnosť, čo bolo základom pre vznesenie obvinenia voči navrhovateľovi, konkrétne, že navrhovateľa v trestnom konaní obžalovaný si mal dňa 12.02.2008 v byte poškodenej N.. Q. Š. P. X. neoprávnene obstaráť jej platobnú kartu, prostredníctvom ktorej uskutočnil niekoľko neoprávnených výberov finančnej hotovosti, čím jej spôsobil škodu v celkovej výške 30.000,- Sk a dňa 14.02.2008 mal navrhovateľ neznámym spôsobom bez použitia násillia odcudziť zo stola v obývacej izbe obálku s obsahom hotovosti vo výške 200.000,- Sk. K okolnostiam prípadu má odporca za to, že navrhovateľ si vznesenie obvinení voči jeho osobe a následné vedenie trestného stíhania zavinil sám. Odporca poukázal na rozpory vo výpovediach navrhovateľa v prípravnom konaní a v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní. Odporca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR z 23.02.1990 1Cz 6/1990 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co 59/2011. V danom prípade je potrebné analogicky použiť ustanovenie § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého nemá poškodený nárok na náhradu škody, a to napriek tomu, že existuje tzv. nezákonné rozhodnutie.

V prejednávanom prípade má odporca za to, že nezákonné rozhodnutie neexistuje, nakoľko nie sú splnené predpoklady uvedené v ustanovení § 6 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže zákonnosť uznesení o vznesení obvinenia bola potvrdená i prokurátorom, pričom s odkazom na citovanú judikatúru by aj v prípade existencie nezákonného rozhodnutia nebolo možné dospieť k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu škody, keďže vznesenie obvinenia, vedenie trestného stíhania a jeho dĺžku trvania zavinil sám.

MS SR nakoniec vo svojom vyjadrení k žalobe rozporoval aj samotnú navrhovateľom uplatnenú výšku škody - vyčíslené trovy právneho zastúpenia, nakoľko z predložených pokladničných dokladov zo dňa 23.06.2009, 08.12.2008, 20.05.2011, 12.10.2012 nie je zrejmé, v akej konkrétnej veci boli právne služby navrhovateľovi poskytnuté. Odporca teda namieta nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a navrhovateľom tvrdeným zmenšením majetku.

V súvislosti s uplatnenými úrokmi z omeškania odporca poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 7M Cdo 16/2011 zo dňa 27.09.2012, v zmysle ktorého splatnosť pohľadávky nastane až rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odporca ďalej namietal aj samotnú neúčelnosť uplatnených trov právneho zastúpenia, poukázal napr. na úkon právnej pomoci „námietka zaujatosti“ zo dňa 09.02.2010, preštudovanie spisu zo dňa

04.11.2011, nakoľko tieto úkony bez pochybnosti nebolo vyvolané uzneseniami o vznesení obvinenia. Napokon odporca poukázal aj na nesprávne účtovanie trov právneho zastúpenia s odkazom na §14 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nakoľko podľa vyúčtovania obhajcu tento v niektoré dni vykonal niekoľko úkonov právnej pomoci, preto je potrebné skúmať trvanie viacerých úkonov právnej pomoci vykonaných v rovnaký deň.

Sumarizujúc vyššie uvedené odporca v zastúpení MS SR žiadal žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

Odporca zastúpený Generálnou prokuratúrou SR sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 23.01.2014 (čl.69 a nasl.). Zhodne, ako MS SR namietal, že nie je orgánom oprávneným konať v mene štátu, nakoľko za nezákonné rozhodnutia boli označené uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré vydáva vyšetrovateľ.

Vo vzťahu k dôvodnosti uplatneného nároku odporca poukázal na chronológiu trestného konania, z ktorého je nesporné, že dňa 14.09.2009 bol v trestnej veci sp. zn. 46T 128/2009 Okresným súdom Bratislava III vydaný trestný rozkaz, ktorým bol navrhovateľ uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 TZ, dňa 28.01.2010 súd vydal v tejto trestnej veci rozsudok, ktorým bol navrhovateľ opätovne uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 TZ, následne KS v Bratislave vydal dňa 19.05.2010 Uznesenie sp. zn. 1To 73/2010, ktorým napadnutý rozsudok zrušil, z dôvodu, že bude potrebné súdom prvého stupňa vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenou N.. Q. Š.. Dňa 02.07.2010 poškodená zomrela. Následne dňa 19.01.2012 vydal okresný súd rozsudok, ktorým navrhovateľ oslobodil spod obžaloby, keďže nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný, a to vzhľadom na dôkaznú núdzu - úmrtie poškodenej.

Odporca poukázal na doterajšie správanie navrhovateľa, keď tento bol za obdobnú trestnú činnosť právoplatne odsúdený a to Okresným súdom v Žiline v konaní sp. zn. 1T 85/2011, a ku dňu podania vyjadrenie neprávoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/169/2010.

Odporca tiež vo svojom vyjadrení odkázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9C 66/2008 a rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co 251/2010. Z označených rozhodnutí je nesporné, že v prípadoch hodných osobitného zreteľa nemožno považovať uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné len z dôvodu, že obvinený nebol právoplatne odsúdený. V týchto prípadoch by mali súdy skúmať, či došlo k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v §2 TP orgánmi činnými v trestnom konaní. Odporca sa v tejto súvislosti domnieva, že vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, ktoré vyplývajú z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že základné zásady trestného konania dodržané boli, zistené okolnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin a že na podklade zistených skutočností je dostatočne dôvodný záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom preukázanie viny obžalovanému je až vecou dokazovania pred súdom.

Vzhľadom na uvedené má odporca za to, že žalobný návrh navrhovateľa je absolútne nedôvodný a tomuto preto nevznikol nárok na náhradu škody. Žalobu žiadal preto zamietnuť. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania voči trovám vyčísleným v rokoch 2008 a 2009.

Konajúci súd v zmysle § 21 ods. 4 a ods. 5 O.s.p. v spojení s § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj s odkazom na právny názor vyslovený v Uznesení NS SR sp. zn. 6Cdo 149/2011 ustálil okruh účastníkov na strane odporcu tak, že odporcom je Slovenská republika, v mene ktorej v prejednávanom prípade koná Generálna prokuratúra SR, čím bol odstránený vytýkaný procesný nedostatok žaloby. Predmetné Uznesenie zo dňa 01.06.2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 10.06.2015. K ustáleniu tohto štátneho orgánu došlo z dôvodu, že trestná vec navrhovateľa dospela na základe obžaloby prokurátora do štádia súdneho konania, v ktoré skončilo jeho oslobodením spod obžaloby. Keďže nedošlo k právoplatnému odsúdeniu navrhovateľa v konaní pred súdom, a k následnému zrušeniu právoplatného rozsudku je vylúčené, aby v prejednávanej veci za štát konalo MS SR. Nakoľko v prípravnom trestnom konaní nedošlo k pochybeniu vyšetrovateľa, resp. iného povereného orgánu Policajného zboru, tieto orgány nevydali rozhodnutie, ktoré by bolo zrušené pre nezákonnosť, naopak sťažnosti navrhovateľa

voči uzneseniu o vznesení obvinenia boli prokuratúrou zamietnuté, vo veci bola podaná obžaloba príslušnou okresnou prokuratúrou, je vylúčené, aby orgánom konajúcim v mene štátu bolo Ministerstvo vnútra SR (§4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z.).

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 121 O.s.p. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 123 O.s.p. Účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Predmetom konania je posúdenie dôvodnosti nároku navrhovateľa na majetkovú škodu vo výške 951,78 eur, ktorá mu mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s trestným konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 46T 128/2009 podľa zákona č. 514/2003 Z.z. titulom vydania nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu. Za nezákonné rozhodnutie navrhovateľ označil Uznesenia o vznesení obvinenia Okresného riaditeľstva PZ Bratislava III ČVS: ORP-448/1-OVS-B3-2009 zo dňa 05.06.2009 a ČVS: ORP-137/1-OEK-B3-2008 zo dňa 05.06.2008. Nesprávny úradný postup navrhovateľ bližšie v žalobe nekonkretizoval.

Súd v prejednávannej veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, povereného zástupcu odporcu, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T 128/2009, s písomným Vyúčtovaním právnych služieb, Príjmovými pokladničnými dokladmi vystavenými JUDr. Ivanom Syrovým, oboznámením s obsahom spisového materiálu Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T 85/2011 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ zotrval na svojich skutkových a právnych tvrdeniach vyjadrených v žalobnom návrhu. Návrhy na doplnenie dokazovania nevzniesol.

Odporca žiadal žalobu zamietnuť, na podporu svojich argumentov, ktoré boli obsahom jeho vyjadrenia k žalobe predložil Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013.

Z obsahu pripojeného súdneho spisu Okresného súdu v Žiline sp. zn. 1T 85/2011 súd zistil, že navrhovateľ bol rozsudkom sp. zn. 1T 85/2011-321 zo dňa 10.09.2012 právoplatne uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 TZ a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 TZ, ktorých sa dopustil tým, že:

- dňa 08.04.2009 v reštaurácii v Žiline počas neprítomnosti T. T. V., ktorá sa na krátky čas vzdialila od stola v reštaurácii na toaletu, jej vzal s kabeľky, ktorú si nechala pod stolom platobnú kartu k účtu č. 2611912948/1100 vedeného v O. X., H..U.. a na T. T. V. a následne toho istého dňa v čase o 23,49 hod. a dňa 09.04.2009 o 00,04 hod. v X. na L. D.. z bankomatu O. X., H..U.. pomocou uvedenej platobnej karty vykonal dva výbery finančnej hotovosti v sumách 660,- eur a 570,- eur, pričom PIN od platobnej karty vylákal od T. T. V. v telefonickom rozhovore uskutočnenom v presne nezistenom čase v mesiacoch marec - apríl 2009, v ktorom sa jej ozval na zoznamovací inzerát, čím svojim konaním spôsobil T. T. V. škodu vo výške 1.230,- eur,

- dňa 13.08.2009 v presne nezistenom čase v dopoludňajších hodinách v Trenčíne v reštaurácii PUB Koruna počas neprítomnosti L.. T. V., ktorá sa na krátky čas vzdialila na toaletu, jej vzal z kabeľky, ktorú si na toaletu nevezala, platobné karty P. X., H..U.. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a U. U.L., H..U.. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, oba vedené na L.. T. V., pričom PIN kód od platobnej karty vylákal od L.. T. V. v telefonickom rozhovore uskutočnenom dňa 08.08.2009, v ktorom sa jej ozval na zoznamovací inzerát, pričom v uvedenými platobnými kartami bol pri odchode z reštaurácie zadržaný príslušníkmi polície.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.04.2013, a to v spojení s Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 3To 31/2013-365.

Z odpisu registra trestov vyhotovenom pre účely trestného konania vedeného pred Okresným súdom v Žiline zo dňa 18.06.2012 vyplýva, že navrhovateľ bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava 2 zo dňa 5.5.2009, sp. zn. 1T 81/07, právoplatným dňa 16.02.2010 podľa § 212 ods. 1 a 3 TZ č. 300/2005 Z.z. a rozsudkom Okresného súdu Bratislava 2, sp. zn. 1T 176/09, právoplatným dňa 16.06.2011 podľa § 221ods. 1 a 2 TZ č. 300/2005 Z.z. V oboch prípadoch ide o majetkové trestné činy.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu Okresného súdu v Bratislava III, sp. zn. 46T 120/2011 vyplýva, že :

navrhovateľ bol na základe Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III zo dňa 05.06.2008, ČVS: ORP-137/1-OEK-B3-2008 trestne stíhaný ako obvinený za prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 TZ.

Následne Okresná prokuratúra Bratislava III podala dňa 2.9.2009 na navrhovateľa obžalobu vedenú pod č.k. 4Pv 137/08-24. Okresný súd Bratislava III vydal dňa 14.09.2009 trestný rozkaz, ktorým uznal navrhovateľa za vinného, že v čase od 19,00 hod. do 20,03 hod. dňa 12.02.2008 v X. na U. D. Č.. XX v byte N.. Q. Š.B. odcudzil z puzdra na doklady platobnú kartu č. XXXX/XXXX vedenú v B., z ktorej následne vykonal neoprávnené výbery finančnej hotovosti v X. na C. D. dňa 12.02.2008 v čase o 21,31 hod. sumu 10.000,- Sk, dňa 13.02.2008 v čase o 01,57 hod. v sume 10.000,- Sk, dňa 14.02.2008 v čase o 00,18 hod. v sume 10.000,- Sk, čím spôsobil poškodenej Q. Š. škodu v sume 30.000,- Sk, teda neoprávnené si obstaral elektronickú platobnú kartu a prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čím spáchal prečin neoprávneného vyrobenia o používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 TZ v jednočinnom súbahu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 TZ.

Voči trestnému rozkazu podal navrhovateľ odpor. Následne na základe rozsudku sp. z. 46T 128/2009 zo dňa 28.01.2010 bol navrhovateľ za vyššie uvedené skutky uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 TZ v jednočinnom súbahu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 TZ.

Krajský súd v Bratislave vydal dňa 19.05.2010 Uznesenie sp. zn. 1To 73/2010, ktorým napadnutý rozsudok zrušil, a uložil súdu prvého stupňa vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenu N.. Q. Š..

Navrhovateľ bol na základe Uznesenia ORPZ v Bratislava III zo dňa 05.06.2009, ČVS: ORP-448/1-OSV-B3-2009 trestne stíhaný za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) TZ, nakoľko navrhovateľ v čase od 19,00 hod. do 20,00 hod. dňa 14.02.2008 v Bratislave, na Sibírskej ulici č. 45 z bytu č 6 nachádzajúceho sa na druhom poschodí neznámym spôsobom bez použitia násillia odcudzil zo stola v obývacej miestnosti obálku z hotovosťou vo výške 200.000,- Sk, čím poškodenej N.. Q. Š.

vznikla škoda krádežou vo výške 200.000,- medzičasom. Voči tomuto uzneseniu podal navrhovateľ ako obvinený sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava III Uznesením zo dňa 16.07.2009 zamietla ako nedôvodnú.

Dňa 02.07.2010 poškodená N.. Q. Š.Á. zomrela.

Okresná prokuratúra Bratislava III podala dňa 02.11.2011 na Okresný súd Bratislava III v trestnej veci navrhovateľa obžalobu č.k. 4Pv 144/08-62 na tom skutkovom základe, že v čase od 19,00 hod. do 20,00 hod. dňa 14.02.2008 v X., na U. D. Č.. XX z bytu č 6 nachádzajúceho sa na druhom poschodí odcudzil zo stola nachádzajúceho sa v obývacej miestnosti obálku z hotovosťou vo výške 200.000,- Sk, čím poškodenej medzičasom zosnulej N.. Q. Š. spôsobil škodu vo výške 6.638,80 eur, teda si cudziu vec prisvojil tým, že sa jej zmocnil, čím spôsobil väčšiu škodu, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) TZ.

Dňa 03.11.2011 bolo Okresným súdom Bratislava III vydané Uznesenie č.k. 1T 120/2011, ktorým bola trestná vec obžalovaného N.. T. T.Š. vedená pod číslom 1T 120/2011 spojená na spoločné prejednanie a rozhodnutie s trestnou vecou sp. zn. 46T 128/2009, s tým, že obe trestné veci budú vedené pod spoločnou značkou 46T 128/2009.

Následne dňa 19.01.2012 vydal Okresný súd Bratislava III rozsudok, ktorým navrhovateľa oslobodil spod obžaloby za skutky, ktoré sa mu kládli za vinu, keďže nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný, a to vzhľadom na dôkaznú núdzu - úmrtie poškodenej N.. Q. Š.. Oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2012.

Z obsahu pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Bratislava III je zrejmé, že navrhovateľ bol v trestnom konaní zastúpený ním zvoleným obhajcom a že tento na základe udeleného splnomocnenia vykonal úkony právnej pomoci.

K samotnému predbežnému prerokovaniu uplatneného nároku príslušným orgánom - GP SR podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nedošlo, predmetná žiadosť navrhovateľa bola týmto orgánom (nesprávne) postúpená na Ministerstvo spravodlivosti SR, a to listom zo dňa 10.09.2013 (čl.19). GP SR takto postupovala napriek tomu, že MS SR ešte predtým - podaním zo dňa 13.08.2013, ktorého obsahom bolo právne zrozumiteľné zdôvodnenie zvoleného postupu, žiadosť navrhovateľa postúpilo na vybavenie práve GP SR.

Podľa § 3 ods. (1) zákona č. 514/2003 Z.z. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci :

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. (2) cit. zákonného ustanovenia sa zodpovednosti podľa odseku 1 nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa §5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 označeného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom stanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa §9 ods. 2 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa §3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľ bol v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava III sp. zn. 46T 128/09 úspešný, keďže v konečnom dôsledku bol právoplatne spod obžaloby, teda skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu, oslobodený. Žiadne z rozhodnutí vydaných v rámci uvedeného trestného konania v prípravnom konaní však nebolo zrušené pre jeho nezákonnosť, obdobne ani v konaní pred súdom nedošlo k zrušeniu právoplatného súdneho rozhodnutia pre nezákonnosť. K oslobodeniu navrhovateľa takmer výlučne prispela tá okolnosť, že poškodená N.. Š. počas trestného konania zomrela.

Súd nemal v trestnom konaní od momentu vznesenia obvinenia do momentu právoplatného oslobodenia navrhovateľa spod obžaloby preukázaný navrhovateľom namietaný nesprávny úradný postup, t.j. taký postup orgánov činných v trestnom konaní, ktorý by spočíval v porušení pravidiel predpísaných právnymi normami, v tomto prípade trestným poriadkom, a ktorý nakoniec ani nebol navrhovateľom presne definovaný. Takisto neboli konštatované ani prieťahy v trestnom konaní.

Extenzívny výkladom zákona č. 58/1969 Zb., ako aj zákona č. 514/2003 Z.z. bol síce judikatúrou prijatý záver, že z pohľadu nároku na náhradu škody má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť aj zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby, ako to bolo v tomto prejednávanom prípade, avšak uvedený záver nemôže byť prijímaný absolútne a bezvýhradne. Za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé začatie trestného stíhania, resp. každé vznesenie obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného, resp. obžalovaného, bez posúdenia a zohľadnenia osobitostí trestného prípadu.

V prejednávanom prípade konajúci súd dospel na základe obsahu oboch pripojených vyšetrovacích spisov (ktoré sa stali po podaní obžaloby súčasťou súdneho spisu 46T 128/2009) k záveru, že na vydanie oboch vyššie označených uznesení o vznesení obvinenia orgánmi činnými v trestnom konaní voči navrhovateľovi boli v čase ich vydania splnené všetky zákonné predpoklady, z ktorého dôvodu neboli príslušnou prokuratúrou zrušené v konaní o sťažnosti. V čase vydania oboch uznesení o vznesení obvinenia existovala z doposiaľ v trestnom konaní vykonaného dokazovania (výpoveď poškodenej, výsledky rekognície, údaje z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky) pravdepodobnosť o spáchaní tam definovaných skutkov navrhovateľom, ktorá sa nepotvrdila len v dôsledku dôkaznej núdze, keďže poškodená N.. Š. v priebehu trestného konania zomrela. V tejto súvislosti súd plne odkazuje na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013, ktorý je potrebné analogicky použiť aj v tomto prípade.

V súvislosti s navrhovateľom namietaným prebehnuvším trestným konaním, ktoré bolo zavŕšené podaním obžaloby pred Okresným súdom Bratislava III je potrebné dodať, že navrhovateľ bol súbežne trestne stíhaný za obdobné skutky, ktorých sa mal dopustiť 08.04.2009 a 13.08.2009 aj Okresným riaditeľstvom PZ v Žiline, a to na základe uznesenia o vznesení obvinenia ČVS ORP-585/OVK-ZA-2010, pričom za tieto skutky je navrhovateľ už v súčasnosti právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 1T 85/2011, tak ako je už popísané vyššie. Za majetkovú trestnú činnosť bol navrhovateľ v minulosti právoplatne odsúdený aj rozsudkami Okresného súdu Bratislava II, čo vyplýva z jeho odpisu z registra trestov, prebieha tiež voči nemu trestné konanie pred Okresným súdom v Topoľčanoch.

Za zisteného vyššie popísaného skutkového a právneho stavu, osobitosti prejednávaneho prípadu by priznanie uplatneného nároku na náhradu škody navrhovateľovi bolo v rozpore s dobrými mravmi ako súhrnom etických, všeobecne uznávaných a udržiavaných zásad, ktorých zohľadnenie dovoľuje súdu rozhodovať praeter legem alebo dokonca až contra legem.

Pre úplnosť súd k samotnej výške uplatnenej škody dodáva, že z predložených listinných dôkazov - príjmových pokladničných dokladov vystavených JUDr. Ivanom Syrovým (čl.45,46) nie je možné prijať jednoznačný záver, že ním účtované zálohy na právne služby boli realizované práve v príčinnej súvislosti s napádaným trestným konaním navrhovateľa. Predložené príjmové doklady, s výnimkou dokladu z 15.10.2012 na sumu 35,82 eur, neobsahujú označenie konkrétneho právneho titulu, na podklade ktorého boli vystavené, ako účel platby je uvedený „právne služby, záloha“, čo spochybňuje samotnú príčinnú súvislosť medzi uplatnenou škodou a trestným konaním a je ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby .

Zohľadniac vyššie uvedené súd vo veci samej rozhodol spôsobom uvedeným v prvej výrokovej vete tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Plne procesne úspešný odporca si však trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. v znení nesk. predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.